



Vážené čtenářky a čtenáři,

Česko chce snížit svoji závislost na fosilních palivech. Naši spotřebu energie bude v příštích desetiletích více a více pokrývat kombinace obnovitelných a jaderných zdrojů. Nové číslo *Fóra ochrany přírody* promýšlí, jak se na ně připravit. Protože statisíce mikroelektráren se do krajinného vzorce promítnou úplně jinak než dosavadní model několika desítek velkých výroben a uhelných dolů.

Kolegové technici nás provádějí typy instalací, se kterými můžeme počítat. Potřebujeme nastavit rozumná pravidla, jež diskutují Eva Volfová, Jan Dušek či Vlasta Škorpíková. Nicméně Martin Bursík naznačuje druhý důležitý rozměr. Soužití obnovitelných zdrojů s ochranou přírody by nemuselo spočívat jen v mantinelech, nýbrž také v hledání prostoru pro prospěšnou spolupráci. Koneckonců, co je se skoro čtyřicetiprocentním podílem na spotřebě zdaleka nejpoužívanějším obnovitelným zdrojem v tuzemsku? Žádná supertechnologie, nýbrž palivové dříví. K úpadku středoevropských pařezin notně přispělo, že domácnosti přecházely na vytápění uhlím a později zemním plynem. Bude ústup od fosilních paliv novou šancí pro druhově bohaté biotopy? Také dobře rozvržené porosty rychle rostoucích dřevin mohou přispět k rozčlenění lánů orné půdy. A šlo by prověřovat, zda lze bioenergetikou – třeba výrobou peletek ze sklizené biomasy – vrátit péči na extenzivnější pozemky, na nichž se přestalo vyplácet zemědělské hospodaření. Systematičtější konverzace mezi ochranou přírody a energetickým sektorem možná najde nové a nečekané příležitosti.

Vojtěch Kotecký

Centrum pro otázky životního prostředí
Univerzity Karlovy